halist, sportlikku kasvatust, ei saa alahinnata ka rekordspordi tähtsust, mis kasvatab tervet võistlustungi, ergutab rahvustunnet ja teeb mõjuvat välispropagandat. On juba kord nii, et rahva tublidust ja elujõulisust maailma näitelaval hinnatakse alateadlikult mingi rahva sportliku tubliduse järgi. Sellega on teinud näit. eriti Soome end maailmas kuulsaks ja lugupeetuks, „sportlikuks suurriigiks".

Seni eriliselt publiku poolehoidu lõiganud jalgpall kaotas hooaja lõpul pisut oma külgetõmbejõust, seda eriti õnnetu Balti turniiri tõttu. Eduka esinemise tõttu suvistel maavõistlustel (Leeduga 1:1, Lätiga 2:2, Soomega 2:2, napp kaotus Rootsiga 2:1, võidud üksikmängudel kodu ja väljas) oldi arvamusel, et Eesti jalgpall on Balti riikides parim, missugune illusioon purunes Balti turniiril, kus Eesti jäi viimaseks (Leedule kaotus 2:1, Lätiga viik 2:2).

Kergejõustik jätkas edusamme ja rekorde purunes mitmel alal. Rekorde püstitasid: R. Toomsalu (100 m — 10,7 s. ja 200 m — 22,3 s.), K. Annamaa (vasaraheide 53,07 m), A. Viiding (kuul 16,06 m), A. Kuuse (kõrgushüpe 1,94 m), N. Küttis (kolmikhüpe 14,43 m), E. Prööm (3000 m — ajaga 8,7,4), J. Anier (pooletunnijooks 9146,03 m). Uue rekordi jooksis veel 4×400 m Tallinna „Kalev'i" meeskond (Pau, Jürlau, Kulmar, Toomsalu) ajaga 3,25,6 ja 4×100 m sama „Kalevi" meeskond (Hirv, Rattus, Susi, Toomsalu) 43,5 s. Eesti-Poola-Läti kolmikmaavõistlusel kaotas Eesti üsna napilt Poolale: Poola 131, Eesti 127, Läti 78 p. Soomele kaotati küll suuresti 130:62, kuid samal ajal oli hulk meie parimaid mehi üliõpilasolümpiamängudel Budapestis. Budapestis saavutas meie esindus kergejõustikus maailma rahvastest 9. koha, kusjuures Viiding kuulitõukes tuli

Eesti kroonika 1935, lk. 73